

**Udkast til tale til brug for besvarelsen af
samrådsspørgsmål J, K og L fra
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik**

De tre samrådsspørgsmål, der er stillet efter ønske fra Martin Henriksen (DF), har følgende ordlyd:

Samrådsspørgsmål J:

Vil ministeren redegøre for, om ministeren mener, at de eksisterende muligheder for at udvise udlændinge for socialt bedrageri er gode nok. Spørgsmålet stilles i lyset af de mange sager om udlændinge, der begået socialt bedrageri, hvilket bl.a. er blevet belyst i Ekstra Bladet.

Samrådsspørgsmål K:

Ministeren oplyser i UUI alm. del – svar på spørgsmål 159, at regeringen ikke aktuelt har planer om at ændre på reglerne, der vedrører udvisning af udlændinge på baggrund af socialt bedrageri. Ministeren bedes uddybende redegøre for, på hvilket grundlag regeringen tilsyneladende har konstateret, at reglerne for udvisning af sociale bedragere er gode nok. Spørgsmålet stilles i lyset af, at der ifølge ministeren ikke eksisterer statistiske oplysninger, der kan belyse, hvor mange der er udvist for socialt bedrageri siden stramningen af udvisningsreglerne i 2010, jf. UUI alm. del – svar på spørgsmål 260. Endelig bedes ministeren redegøre for, om han vil iværksætte en manuel gennemgang af udvisningssagerne, således at Folketinget kan få oplyst, hvor mange der siden 2010 er udvist for socialt bedrageri, og således at Folketinget får mulighed for at vurdere effekten af de gældende regler.

Samrådsspørgsmål L:

Vil ministeren redegøre for, hvorvidt regeringen vil arbejde på at sikre en nemmere adgang for domstolene til at udvise udlændinge for socialt bedrageri?

[Indledning]

Tak for ordet. Jeg vil tillade mig at besvare de tre samrådsspørgsmål under et.

Som det fremgår, stilles spørgsmålene på baggrund af en række artikler i blandt andet dagbladet Ekstra Bladet om udlændinge, der begår socialt bedrageri.

Problemstillingen har også tidligere været rejst her i udvalget. Jeg har således som bekendt besvaret spørgsmål fra udvalget om emnet.

Lad mig starte med at slå fast, at jeg fortsat ikke finder, at der er behov for at skærpe udvisningsreglerne i forhold til udlændinge, der begår socialt bedrageri.

[Udvisningsreglerne]

Der skal ikke herske tvivl om, at det er regeringens linje, at udvisningsreglerne skal være stramme.

Der er gennem de seneste år gennemført en række skærper af udvisningsreglerne.

Således er begrænsningen mod udvisning i udlændingelovens § 22 hævet fra tidligere 7 års lovligt ophold til nu 9 års lovligt ophold. For flygtninge gælder det, at de skal have haft 8 års lovligt ophold her i landet.

Endvidere er den særlige regel i udlændingeloven, der går ud på, at der kan ske udvisning af en udlænding uanset varigheden af den pågældendes ophold i Danmark og uanset længden af den idømte frihedsstraf, hvis der er tale om bestemte forbrydelser, udvidet til at omfatte en lang

række forbrydelser. Det omfatter blandt andet socialt bedrageri, hvilket jeg forklarer nærmere om et øjeblik.

Der er også sket en skærpelse af den særlige afvejningsregel i udlændingelovens § 26, hvorefter der i nogle tilfælde ikke kan ske udvisning. Det følger af den gældende regel, at udvisning kun kan undlades, hvis det er i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

[Udvisning for socialt bedrageri]

Jeg finder det helt uacceptabelt, at udlændinge med opholdstilladelse i Danmark, modtager sociale ydelser, som de ikke har ret til.

Der kan eksempelvis være tale om udlændinge, der modtager sociale ydelser i Danmark, samtidig med at de også får udbetalt ydelser eller har en indkomst i udlandet.

Der kan også være tale om udlændinge, der afgiver urigtige oplysninger til myndighederne og på den baggrund modtager ydelser, som de ikke er berettigede til.

Reglerne om udvisning af udlændinge, der begår socialt bedrageri, blev netop skærpet ved en ændring af udlændingeloven i maj 2010 for i højere grad at kunne dæmme op for denne form for misbrug.

Tidligere var det alene grove tilfælde af socialt bedrageri, der var omfattet af den særlige udvisningsregel, hvorefter der skal ske udvisning uanset varigheden af opholdet her i landet og længden af den idømte frihedsstraf.

Efter den nævnte ændring af udlændingeloven i 2010 er alle tilfælde af socialt bedrageri, der fører til, at udlændingen idømmes ubetinget frihedsstraf, omfattet af denne udvidede adgang til udvisning.

Det betyder, at der altid skal ske udvisning af udlændinge, der idømmes ubetinget frihedsstraf for socialt bedrageri, medmindre en sådan udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Det er min opfattelse, at adgangen til at udvise udlændinge, der begår socialt bedrageri, er tilstrækkelig.

[Ingen manuel gennemgang af udvisningssager]

I forbindelse med min besvarelse af spørgsmål nr. 159 fra februar 2012 her fra udvalget har Rigspolitiet oplyst, at man ikke er i besiddelse af statistiske oplysninger, der viser, hvor mange der er blevet udvist for socialt bedrageri.

En besvarelse af dette spørgsmål vil forudsætte en manuel gennemgang af et betydeligt antal sager.

Som jeg har redegjort for, så skal der altid ske udvisning af udlændinge, der idømmes ubetinget frihedsstraf for socialt bedrageri, medmindre en sådan udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Jeg har ikke grundlag for at tro, at domstolene ikke anvender reglerne således, som lovgiver har tiltænkt.

Jeg mener derfor ikke, at det er nødvendigt at iværksætte en manuel gennemgang af udvisningssagerne.

[Afslutning]

Lad mig afslutningsvis endnu en gang slå fast, at det er helt uacceptabelt, at udlændinge begår socialt bedrageri og modtager ydelser, de ikke har ret til.

Udvisningsreglerne er allerede blevet skærpet i forhold til udlændinge, der begår socialt bedrageri.

Regeringens linje er som nævnt, at udvisningsreglerne skal være stramme, og det er de også. Det er derfor regeringens opfattelse, at der ikke er behov for yderligere stramninger af udvisningsreglerne, heller ikke i forhold til socialt bedrageri.

Tak for ordet.